

Kvinner, Madagaskar og dialogens epistemologi

Denne utgaven av NTM kjennetegnes ikke minst av at tre vesentlige bidrag kommer fra kvinner. Det har med rette vært kritisert at de akademiske miljøene er for dominert av menn. Derfor er det desto mer gledelig at ikke minst innen misjonsvitenskapen er kvinnelige forskere på full marsj fremover og inn i viktige stillinger. Kristin Norseth er førsteamanuensis i kirke- og *misjonshistorie* ved Menighetsfakultetet. Ingunn Folkestad Breistein, som anmelder Norseths doktoravhandling i dette nummer, er førsteamanuensis i kirkehistorie ved Ansgarskolen, og Karina Hestad Skeie er førstelektor ved Universitetet i Bergen. I tillegg er det flere kvinner i førstestillinger og stipendiatstillinger innen misjonsvitenskap og tilgrensende fagområder ved Universitetet i Bergen, Misjonshøgskolen i Stavanger, Ansgarskolen i Kristiansand og Menighetsfakultetet i Oslo. Både Norsk tidsskrift for misjonsvitenskap og andre misjonsvitenskapelige publikasjoner vil bli preget av disse kvinnelige misjonsforskerne i årene som kommer. Hvilken stor plass kvinnene har fått i misjonsvitenskapen, dokumenteres også av en liten kuriositet i dette nummer av NTM: Så vidt jeg kan se, refererer *alle* de mange litteraturhenvisningene i fotnotene til Hestad Skeies artikkel seg til *kvinnelige* forfattere, med bare ett unntak; Reichelts berømte misjonssalme!

Både Norseths og Hestad Skeies artikler tar opp interessante personer og begivenheter i *Madagaskars* misjonshistorie. NMS' rikholdige og velordnede misjonsarkiv i Stavanger benyttes til studier av misjonshistorie som gir perspektiver langt utover det rent historiske. Begge forfatterne gjør det på en forbilledlig måte klart

at de misjonærene de skriver om, var preget av den historiske situasjon de virket i, men samtidig reiser deres virke og de tekster de skrev, sentrale spørsmål om hva misjon er, og hvordan den skal drives og formidles. Jeg vil anta at det vil følge mange flere interessante studier som tar utgangspunkt i misjonsarkiver både i Norge og i utlandet. Ikke minst vil det være behov for å forstå bedre den lokale konteksten misjonærene arbeidet i, slik som Hestad Skeie skriver, "... hvis vi skal bruke misjonsmaterialet til å forstå misjonærene, misjonen i felten og kristendommens framvekst lokalt der misjonærene arbeidet, så må vi både lete etter de lokale aktørene i misjonsmaterialet, og vi må kontekstualisere misjonsmaterialet med materiale fra lokalsamfunn som misjonærene arbeidet i."

Den tredje hovedartikkelen i dette nummeret er skrevet av den forholdsvis nybakte professor i misjonsvitenskap på Fjellhaug Skoler, Arne Redse. Den tar for seg ulike posisjoner innenfor *epistemologien* (erkjennelsesteorien) og hvordan de bl.a. kommer til uttrykk i ulike *religionsteologiske* synspunkter. Han viser hvordan hans egen posisjon, som han kaller "postfundamentisme" ("post-foundationalism") vil kunne være fruktbar i *interreligiøs dialog* om tro og lære. Han kritiserer både den objektivistiske "fundamentismen" ("foundationalism") og den subjektivistiske og relativistiske "ikke-fundamentismen" ("non-foundationalism"), og viser hvordan de er lite egnede i dialogen. Interessant i lys av en viss fideistisk tradisjon i Misjonssambandet er hans utsagn om Bibelen: "Christian belief in the Bible as the testimony of God's authoritative revelation has to be defended by arguments based on the mentioned truth criteria. It cannot be based merely on the claim of authority from the Bible itself. Such a claim ends in a circle argumentation which may equally legitimate any scripture claiming to be divine revelation as the highest authority." Redses artikkel gir god oversikt over og overbevisende innsikt i et meget aktuelt og konsekvensrikt felt både for dialog og misjon.

Tormod Engelsviken